

د ملت جوړونې بهیر ته یوه کره کتنه

د علمي، سياسي، اقتصادي او ټولنيزو اصطلاحاتو مفاهيم تل د بدلون په حال کې دي او د ځينو اصطلاحاتو لغوي معنی د هغه بشپړه مفهوم افاده کولای نشي.

د يوې علمي اصطلاح د تعريف په هکله هغه وخت ستونزه رامنځ ته کېږي چې هغه سره له يوې خوا ايډيالوژيکه برخورد وشي او د بلې خوا په انسکلوبيډيا (دائرالمعارف) او ټکست بوک (تعليمي کتاب) کې هم يو شان استندرد تعريف ونه لري او يا دهغه تعريف مذهبي بڼه غوره کړي. زموږ په ټولنيز ادبياتو کې د ملت عربي کلمه ژور اوږد تاريخي مذهبي معنی لري او د ملت سياسي کليمه زموږ په معاصر سياسي ادبياتو کې کلمه د نيشن د لاتيني کلمې سره نژدې اړخ لگوي او مفهوم ترې اخستل کېږي.

د افغانستان په سياسي، ادبي او مذهبي ادبياتو کې د ملت کلمه يو شان استعمالېږي بي له دې چې مذهبي مفهوم او سياسي مفهوم يې سره بيل شي. د مثال په توگه د افغانستان اهل هنود اتباع دملت په مذهبي مفهوم کې شامل نه دی خو د ملت په سياسي مفهوم کې شامل دی.

ملت يا نيشن هم د هغو ستونزمنو اصطلاحاتو له جملې څخه ده چې دهغه بشپړ او جامع تعريف يې چې د نړۍ د ټولو هيوادونو په ولسونو کې پوره قابل د تطبيق وي په سياسي ادبياتو کې نشته خو د ملت تيوريک تعريف يواځې په يو شمير اروپايي هيوادونو کې قابل د پلي کېدو دی او په يو شمير نورو هيوادونو کې تر يوه اندازې پورې او په هغو هيوادونو کې چې قومي جوړښتونه يې په منظمه توگه موجود وي د ملت تيوريک تعريف قابل د تطبيق نه ده ځکه چې د ملت جوړونې بهير د نړۍ په ټولو هيوادونو کې يوشان وده او تکامل نه کوي. که څه هم د ملت جوړونې پړاونه په ټولو هيوادونو کې لاتر اوسه پورې خپلې بشپړه تاريخي مراحل نه دي بشپړ کړي سره له دې هم د ملت کلمې په ټولو هيوادونو په سياسي ادبياتو کې استعمالېږي خو د ملت د تعريف څخه د ټولو هيوادونو د ولسونو اخستنه يو شان نه ده ځکه چې ملت جوړيد په يوه هيواد کې يوه اوږد پرگما ټيک يا عملي تاريخي پروسه ده چې د هيواد ميشتو اقوامو او د ولس بيلابيلو اقشارو، مذاهبو او طبقو په تدريجي توگه سره انټيگريټ يا گډ کېږي چې دا پروسه د هيواد هر اړخيزې سياسي، اقتصادي او ټولنيزې ودې ته اړتيا لري چې دغه شرايط په ټولو هيوادونو کې يو شان نه برابريږي.

د ملت عربي کلمه په مذهبي لحاظ د امت، پيرو، شعب او قوم سره نژدې معنی افاده کوي خو د ملت ابراهيم مفهوم د حضرت ابراهيم عليه سلام د سنت او طريقي پيروی کول دی. حضرت محمد(ص) د سلام د مقدس دين څخه د مخه د خپل جد حضرت ابراهيم عليه اسلام پيرو و او نو په سنتي توگه ټول اهل سنت او جماعت د حضرت ابراهيم خليل الله په ملت کې شامل دی. نو ځکه د ملت يا نيشن سياسي مفهوم د هغه د مذهبي مفهوم سره توپير لري او سمون نه خوري. نننۍ نړۍ تقريباً په يوسلو نوي هيوادونو کې سره ويشل شوي دي او د هر اسلامي يا غير اسلامي هيواد په وگړو کې د نيشن يا ملت کلمه استعمالېږي که څه هم د ملت جوړونې په مختلفو مرحلو کې ځای لري او په ورځني مطبوعاتو کې د ملت، هيواد، دولت او ولس - ستيت، کلمو په مترادفه توگه استعمالېږي.

لازمه ده چې د ملت سياسي کلمه د سياسي مفهوم په لحاظ د ولس، وگړي، پرگنو، خلک، قوم او قبيلې سره هم توپير او تفکيک شي.

همدا راز لازمه ده چې د ملت جوړونې پروسې د هيواد جوړونې سره تفکيک او توپير شي ځکه چې هيواد جوړونې درې زره کاله دمخه د سياسي واکمنۍ د ټينگښت سره سم د فيودالي مرحلې په اوږدو کې منځ ته راغلي او ملت جوړونې د فرانسې د بورژوازي انقلاب (۱۷۸۹-۱۷۹۹) لاسته راوړنه ده. هيواد په يوه محدوده جغرافيايي سيمه کې د يوه قوم يا ډله يي د سياسي او نظامي زوريعني د سياسي حاکميت په اساس منځ ته راځي خو ملت جوړونې يوه منطقي تاريخي پروسه په يو هيواد وي چې سوله ييز سياسي، اقتصادي او ټولنيزې ودې ته اړتيا لري ترڅو چې نيشن- ستيت حالت په (نیشن هود) بدل شي. داتلسمې پېړۍ په وروستيو لسيزو کې دانگلستان او فرانسې له انقلابونو څخه وروسته په اروپايي هيوادونو کې د سياسي، اقتصادي او ټولنيزې ودې سره سم دملي هويت پر بنسټ دمعاصلو دولتونو له انکشاف سر سم ملتونه وزېږېدل. ملي هويت د نيشنل-ستيت بنسټ دی چې سياسي، حقوقي، او کلتوري اړخونه لري چې د هيواد ټول يو اتباع يو شان ځيني مستفيد کېږي.

د انټروپولوژۍ او سوسيالوژۍ د علم له مخې قوم ، قبیله ، اتنیک گروپ او انټیسیټی یوه بشری طبیعی ټولنیز جوړښت دی چې گډ جنیټیک یا بیولوژیک ریښې او کلتور لري خو ملتونه جوړیږي او د ملت جوړونې په وړاندې قومی، نژادي، مذهبي او کلتوري توپيرونه خنډ گرځېدلی نشي په دې شرط چې ولس په یو هیواد کې تر واحد سیاسي واکمنۍ او قانون لاندې ژوند وکړي. قوم او قبیله چې د فیودالي ټولني یوه ټولنیز جوړښت دی خو تل پاتې نه دی او هرڅومره چې ټولنه د بورژوازي اړیکو په لور وده وکړي او بنا رې کلتور منځ ته راشي قومی جوړښتونه خپل سیاسي اهمیت بايلي او د ملت جوړونې په پروسه کې مدغم کیږي او ملی هویت د قومی هویت ځای نیسي. کله چې ملت جوړ شي قومی هویت یواځې د هیواد د ټولنیز جوړښت څرنگوالي څرگندوی او د ملی کلتور د قدامت او غنا ریښې او بنسټ جوړوي، د بلي خوا خدای (ج) بني آدم د اقوامو او قبایلو په ډول خلق کړي دي چې یو د بل سره ښه تعارف او پیژنگلوی پیداکړي چې دهغه عالی مرحله په هیوادونو کې ملتونه دی چې په هیوادونو کې د ملی هویت په اساس ملتونه سره معرفت او پیژنگلوی پیداکوي.

په یوه هیواد کې د ملت جوړونې د ودې بهیر د مدني ټولني د جوړولو د پرمختگ لور ، ټولنیز او سیاسي ودې د پوخوالي نښه گڼل کیږي. په هیوادونو کې د ملتونو جوړیدل بهیر د شلمې پیړۍ ریښانس (نوالي بیا زیږیدنه) په توگه منل شوي ده او د ملت سمبولیک بنیرازه ملی هویت دی.

نیشن د نیتس (۱) او نیتو (۲) د لاتني کلمې څخه اخیستل شوی ده چې د تولد یا زیږیدنه معنی لري او دفرانسي د انقلاب څخه وروسته دخپل لغوی معنی څخه اوبنتی دی او ننی سیاسي معنی او مفهوم غوره کړی. نیتف (۳) د سیمي هغه لومړنی میشت ډله د ولس ته وایي چې گډ پلارنی او نژادي ریښې لري چې نن کوم ځانگړی سیاسي معنی نه لري.

د نیشن کلمه د لومړي ځل د پاره په ۱۳۴۹ میلادی کال په مطبوعات کې د پاریس د پراگ (۴) دپوهنتون په هغو محصلینو باندې استعمال شوي چې فرانسوي ریښې نه درلوده لکه پولش نیشن او ساکسن نیشن او په هم دې توگه محصلین په هیواد پورې تړل کیدلو. ملت په انګلیسي کې نیشن ، په فرانسوي کې نسیون ، په ختیز اروپای ژبو کې ناتسي ویل کیږي.

د ملت اکادیمیک او جامع تعریف ډیره ستونزمنه ده ځکه چې یوې خوا د ملت جوړونې پروسه د نړۍ په ټولو هیوادونو کې یو شان بشپړ شوي نه ده او د بلي خوا له د ملت تعریف ایډیالوژیکه بڼه غوره کړی ده. کمونستان د ملت په جوړیدو باور نه لري او د ملت پر ځای د ولس ، خلک او پرگنو اصلاحات په سیاسي توگه په مطبوعات کې استعمالوي او د دریم نړۍ په هیوادونو کې چې هلته د ملت د جوړونې پروسه بشپړه شوې نه ده د ولس په ذهن کې د ملت د جوړیدو څخه کوم عملي فزیکي انځور نشته او خلک د ولس ، قوم ، قبیلې او ملت تر منځ سیاسي توپیر کولای نشي خو د ملت اکادیمیک تعریف په اروپایي هیوادونو کې د بلي کیدو وړ ده. د ملت سیاسي اصطلاح کلاسیک بڼه په یوه هیواد کې په هغه ولس باندې استعمالیږي چې د هیواد ولس په یوه درې مرحله بیز تاریخي تدریجی پروسه شامل شوي وي چې بیلابیلو اقوامو ، مذاهبو او دودونو او کلتورونو سره لومړی د تشنل انټیگریشن پلان په اساس په کلتوري، سیاسي او اقتصادي سره انټیگریت (۴) (مدغم ، امتزاج او گډ) شي یعنې قومی جوړښتونه مات شي او د هیواد بیلابیلو میشتو اقوام یو ډبل په مقابل کې د زغم او تحمل فرهنگ غوره کړي. په اروپایي هیوادونو کې د مهاجرینو د انټیگریشن پلانونه جوړیږي. دوم دولس اسیمبلیشن مرحله ده چې ټول ولس په ټولنه کې هظم او جذب کیږي او د قانون په وړاندې یو شان کیږي او دریمه مرحله نچرلایزشن یا په طبیعي توگه د هیواد تبعه او د ملت یو فرد کیږي چې فرد په هیواد کې هیڅ ډول سیمه بیز یا قومی هویت نه لري او یواځې ملی هویت لري. په اروپاکې د اقوامو انټیگریشن په څلورم میلادی پیړۍ کې پیل شو د مثال په توگه د انګلو او ساکسن د اقوامو د ادغام څخه د ننی انګلیس ملت منځ ته راغلی دي. په اروپایي هیوادونو کې د اقوامو د انټیگریشن ډیر مثالونه شته او اقوام سره پوره گډ شوی دي تر دې حده پورې چې نن په اروپا کې د وگړو په ذهن کې د قوم او قبله تصور یا انځور نشته. د ملت افراد ډیر گډ اړخونه ، صفتونه ، ملی مسؤلیتونه او تاریخي رسالتونه لري چې د ملی ، سیاسي ، کلتوري او اقتصادي کتو پر بنسټ باندې ولاړ دي. ملی مسؤلیتونه په حقوقی توگه او ځینو په سمبولیکه توگه د هیواد په اساسی قانون کې بیان کیږي.

نن د دریم نړۍ په هیوادونو کې د ملت جوړونې د کلاسیکې پروسې په وړاندې ډیرې ستونزې شته چې د ملت جوړونې کلاسیکه پروسه یعنې د اقوامو د تدریجی ادغام په ټولنه کې د خنډ او خنډ سر مخامخ کړی دی چې د هغه له جملې څخه یوه ستره خنډ د استعمار له خوا هیواد جوړونې دی یعنې یو قوم په یوه هیواد کې اقلیت ده په بل کې اکثریت. بیا د جغرافیایي لانجې په اساس یو ډبل په چارو کې مداخله کوي او قومی گوندونه جوړیږي او دقومی هویت لانجې په سیاسي لحاظ لمن وهل کیږي او د بشری حقوقی قوانینو په اساس هر قوم او قبیله خپل قومی او کلتوري جوړښت او هر قوم کونښن کوي چې د خپل قومی هویت څخه سیاسي گټه واخلي بیاپه په هیواد کې د ملت جوړونې

لومړی مرحله یعنی انتګریشن یا د اقوامو امتزاج یا ادغام کېدو د ټکر سره مخامخ کېږي او د ملی هويت منل له ستونزو مخامخ کېږي. دوهمه ستونزه استبدادی او دکتاتوری دولتونه دي چې په سیاسي دلایلو قومی تضادونه تشدیدوي تر څو چې خپلې سیاسي واک ټینګ کړي. دریمه ستونزه د دولتونو اقتصادي کمزورتیا ده چې دولت نشي کولای په لویه بېمانه ولسونه په دولتي ادارو، صنعتي فابریکو، علمي، ادبي، هنري او سپورتي جوړښتونو او کي سره انتګریت یا مدغم کړي. د هیواد غرنی جغرافیایي جوړښت او صعب البور لاري د یوه طبیعي دیوال په توګه د هیواد ولسونه سره بیل بیل ساتي او هیواد کي ګڼ شمیر سیمه ایزې دودونه منځته راوړي او اقوام یو دبل څخه سره لری پاته کېږي. که چېرې د دولت له خوا د ملت جوړوني دپاره د امنیتي شرایطو سر بیره اقتصادي، سیاسي او کلتوري ولسي پلوي(دیموکراتیک) قوانین پلي شي په تدریجي توګه قومی جوړښتونه ماتېږي او ګډ ملی ګټي، کلتور او ملی ارزښتونه منځته راځي. د اقوامو کلتوري ارزښتونه څخه د ملی کلتوربښت او غنا جوړولی شي چې نیاید د هیڅ قوم کلتوري ارزښتونه نه یواځي ونه خپل شي بلکي د ملی کلتور د یوې برخې په توګه باید وروزل شي.

په شاته پاتې یا دریم نړی هیوادونو کي بله ستونزه په ملت جوړوني د دولت له خوا د حاکمیت، مصنویت او امنیت کمزورتیا ده چې د حقوقی او قضایي قوانینو نیمګړتیاوي په ټولني کي سبب کېږي چې په کلیو او بانډو کي ولس د خپل امنیت، مصنویت او دفاع په خاطر او د خپلې خپل منځي ټولنیري سیاسي، اقتصادي او قضایي ستونزې د حل د پاره قومی جرګي او شوراکاني جوړي کړي او خپلې قومی حدود مشخصي کړي او دبل قوم سره داقتصادي، سیاسي او ټولنيزي چاري پرېنا په رقابت او خشونت لاس پوري کړي چې دا مساله د اقوامو د انتګریشن او ادغام کیدلو مخه نیسي او سیاسي ستونزه رامځته کوي له هغه ځایه چې په ښارونوکي د دولت حاکمیت غښتلی دی او د ولس د حقوقی، قضایي او امنیتي چاري له دولت له خوا حلېږي. وګړي یو د بل قومی سوابقو ته نه ګوري او د ښاري او مسلکي او اقتصادي وجهي په اساس سره ادغام کېږي. که په ښارونو کي هم دولت امنیت تأمین نه کړي د ښار هستوګني سیمي په اقوامو ویشل کېږي او ټولنه د سکناریستي(فرقه یي) فعالیتونو مرکز ګرځي او قومی اونژادی جلاوالي یا (سګرېګیشن) منځته راځي. خو په پر مختللو ټولنو کي ښارونه په اقتصادي طبقات سره ویشل کېږي د لور کلاس یا طبقه خلک چې ډیري بیسي او مادي امکانت لري او د متوسطي طبقې خلک او د بي وزلي خلک سیمي چې اقتصادي امکانات نه لري سره جلا جلا ژوند کوي او خلک په دارنګه ښارونوکي دا فرادو اقتصادي امکاناتو ته ګوري نه قومی رېښي ته. د قومی جوړښتونو د ماتیدوسره سم وګړي په دولتي او غیردولتي اداراتو کي او با په سپورتي، هنري او ادب، علمي او مسلکي ټولنو سره ادغام کېږي.

د دې دپاره چې د ملت جوړوني بهیر ګړندی شي باید د نیشنل انتګریشن د پاره یو ملی پلان او پروګرام د ولس او دولت د شرایطو او امکاناتو سره سم په تدریجي توګه پلي شي تر څو چې سیاسي قومی جوړښتونه مات شي. ملت جوړونه یوه آگاهانه سیاسي، حقوقی او ټولنيز راکړه ورکړه معامله یعنی غوښتنه او منل

(ایجاب او قبول) ده. د قومی هويت څخه تیریدل او ملی هويت تر لاسه کول د ملت جوړونه بښت ده. د مثال په توګه د آذربایجان قومی هويت ترک دی خو نن د دوی آذربایجاني د ملی هويت په توګه منلی دی. د هیواد څخه د مهاجرت په صورت د ملی هويت نه تیریدل او د یو بل هیواد ملی هويت تر لاسه کول چې نن د نړی په عادی ډول دقاضی په وړاندې په ټولو هیوادونو کي عملی کېږي خو دا پروسه د یو هیواد و بل هیواد مهاجرینو د پاره ده او په قومی هیوادونوکي د میشتو اقوامو ځانګړي انتي کریشن پلان په کار دي. له هغه ځایه چې د هر هیواد قومی، کلتوري، سیاسي او اقتصادي جوړښت سره توپیر لري او هر هیواد د ودې په مختلف مرحله کي ځای لري نو یوه عامه فورمولانسته چې په ملت جوړونه په ټولو هیوادونو یو شان تطبیق شي خو بی له شکه ملت جوړونه یوه تاریخي تدریجي مساله ده چې ځانګړي سوسیالوژیک پلان ته اړتیا لري خو د اساسي قانون، مدنی قوانینو او ټولنيز عدالت ډیر رغنده رول لوبوي. په هیواد کي د ټولنيز عدالت نشتوالي د مذهبي، سیاسي او اقتصادي ستونزو تر څنګ ډیره عمده برخه لري خپل آبابی ټاټوبي خوشي کوي او د بل هیواد ملی هويت مني چې دا مساله څرګندوي چې عادلانه ژوند په ټولنه کي انسانانوته تر ټولو لویه ارزښت دی.

له هغه ځایه چې د هیوادونو ولسي او ټولنيز جوړښت سره توپیر لري د یوه هیواد د ملت جوړوني پروسې په بل هیواد کي قابل د پلي کیدونه ده نو په کار ده چې هر هیواد ټولنيز او قومی، مذهبي، طبقی او ولسي جوړښت په ځانګړي توګه وڅیړل شي او د هغه مطابق د ملت جوړوني پلان جوړ شي البته دا باید په ډاګه شي چې نن که د اقوامو د انتګریشن پلان نه وي بیا به سبا هیواد د چک او سلواک په شان سره بیلېږي.

د ملت جوړوني په پروسه کي ستره مساله د هیواد د منځ ته راتګ څرنگوالي دی چې هیواد څنګه منځ ته راغلي دی او د هیواد نوم او ملی هويت څنګه تثبیت شوی دی؟

د ځینو هیوادونو جوړیدل لرغونی تاریخي قدامت لري او ځیني هیوادونه د استعمار او تیري لاسته راوړنه ده. د ځینو هیوادونو قومی جوړښت دسیاسي جغرافیا سره مطابقت کوي او د ځینو هیوادونو قومی جوړښت د هیواد د سیاسي

جغرافيا سره سمونوالي نه لری نیمایي د یو قوم په یو هیواد دی او نیمایي یی په بل هیواد کې او سیري چې مورنی هیواد د تیری له امله تجزیه شویده او د یوه قوم نیمه برخه په یو هیواد کې اوسیري او نیمه برخه یی په بل هیواد کې او د ولسونو تر منځ د یوالي احساس ژوندی پاته کیږي همد لته ده چې د ملی هويت بحران منځته راځي چې ملی هويت د دوی انتیکي هويت سره او د هیوادنی هويت سره مطابقت نه کوي. ملی هويت په حقیقت کې یو سیاسي هويت دی د هیواد په سطحه او ضروره نه ده چې د ټولو اقوامو د قومی هويت سره مطابق وي او عملاً ممکن هم نه ده.

د دین او مذهب هم برخه د ولسونو په انتیکریت کېدو کې ډیر اهمیت لری او د ادغام کېدو پروسه تشدید یا تضعیف کولای شي خو په ملت جوړونې کې خنډ گرځیدی نشي. په یوه هیواد کې هغه ولسونه چې یو شان مذهب یا دین لری خو په متفاوتو اقوامو پورې اړه لری سره ژر ادغام کیږي نسبت له هغو چې هم په مذهب یا دین او هم قومی ریښي سره توپیر لري. خو په ملت جوړونې کې د یو شمیر دولتي سیاسي، حقوقي او ټولنیز ارزښتونه په اگاهانه توگه منل دی. لکه اساسی قانون، ملی هويت او ملی بیرغ او د قانون په وړاندې برابره حقوق او امتیازات.

نن د ژبې، دین او مذهب توپیر د ملت جوړونې په وړاندې خنډ نه گڼل کیږي ځکه چې معاصر تاریخ ثابت کړه چې په اروپا کې چې د ملتونو د جوړیدو بهیر تر ډیره حده بشپړ شویده په یوه هیواد کې څو ژبې رسمی دی او یا یوه مذهب په هیوادونو کې رسمی دی خو د دریم نړی کې په هیوادونو کې چې هلته ملت نه دي جوړ شوی د ژبې او د مذهب توپیر مساله په یوه سیاسي اجندا د ځینو سیاسي ډلو او هیوادونو دپاره بدله شویده مثلاً ایران غواړي چې د فارسی ژبه په اساس خپل سیاسي او نفوذ په افغانستان، تاجکستان او منځنی اسیا هیوادونو کې خپل تسلط ټینګ کړي خو په اروپا کې نن داسې هڅې لږ لیدل کیږي.

د اروپایي هیوادونو تاریخ بنیې (سویس) چې د ژبې توپیر د ملت جوړونې مخه نه نیسي که چېرې د ژبې مساله په عادلانه توگه دقانون له لارې حل شي. مهاجرین د کوربه هیواد ملی هويت او ژبه مني.

له هغه ځایه چې د ملت د تعریف منل ایډیالوژیک بڼه لري د مارکسیزم د دکتورینو په اساس په هیواد کې د ولسونو ادغام کېدو ملت نه جوړوي ځکه چې مارکس ولس ته په طبقاتی توگه غوړي او ټولنه په دوه نه پخلاکیدونکي طبقي ویشی یعنی د کارگر طبقه اود بورژوازی طبقه خو بر عکس د یو هیواد کارگران دبل هیواد کارگران خپل بولی او په تیوریک لحاظ سرحد نه مني او د انترناسیونل شعار پورته کوی او د ملت پرځای په اگاهانه او سیاسي ډول د ولس، خلک، وگړو او پرگنو کلمې استعمالوی. پخواني شوروی اتحاد خپلو محکوم هیوادونو ولسونو ته ملیتونه ویل چې د معنی په لحاظ ملیت د نیشن معنی او مفهوم افاده کولای نشي او افغان کمونستان ملیت د افغانستان د اقوام د پاره استعمالوی او دکتیرالملیت لغت چې د شوروی اتحاد په جمهوریتونو کې د افتخار په توگه استعمالیدل په کورکورانه ډول د افغانستان په اقواموباندې استعمالوی چې کوم خاص سیاسي مفهوم نه بیان کوي. پکاره ده چې په سیاسي ادبیاتو کې ملت پالنه (ملت گرایی) او قبیله گرایی سره په څرگند ډول سره تفکیک شي او د ملی هويت ارزښت په ټولنه کې تفهیم شي تر څو چې د ملی هويت بحران منځته رانشي. د قومیت پر بنا سیاسي هويت غوښتنه په هیواد کې د ملی هويت د ټینګښت په وړاندې ستر ننگونه گڼل کیږي او د ملی هويت بحران تشدیدوي.

اسلامی گوندونه یا سیاسي اسلام د ملت (نیشن) د سیاسي کلمې څخه روښانه انځور نه دي وړاندې کړي خو په تیوریک لحاظ د اسلامی هیوادونو تر منځ سرحد نه مني او کله کله لکه د اروپا اتحادیې شعارونه پورته کوي.

ملت جوړونې یو عام فورمول نه لری خو د ملت جوړولو دپاره د سوسیالوژي علم پر بنسټ ستراتیژیک پلان او ولسی پلوه یا دیموکراتیک قوانینو ته اړتیا لري ترڅو چې د هیواد د بیلابیلو اقوامو ترمنځ د متعادل سیاسي، اقتصادی او ټولنیزو ارزښتونو په اساس گډ اړخونه موندل دي او د ملت کیدل (د نیشن هود) احساس تولیدول دی چې باید د هیواد میشت اقوام د یو قوم د انتیکریت کیدل په لږ کې د یوه سیمه نوم یا د مشیتو اقوامو د یوه لوی قوم قومی هويت دملی هويت په توگه ومنی تر څو چې گډ سمبولیک ملی اړخ رامنځته شي او ورپسې نورو سمبولیک ارزښتونه لکه ملی بیرغ، ملی سرود وټاکي او حقوقي، سیاسي او کلتوري ارزښتونو په اساس قانون کې درج کړي. دا اقوامو د انتی گریشن او د ملت جوړونې د پاره قوانین باید په هیواد کې باید ډیر عادلانه وي ترڅو چې په هیواد کې بیلتون غوښتونکي او د خود ارادیت احساسات په یوه قوم کې پیدانشي نوځکه د ولت باید هڅه وکړي چې د قومی گوندونو څخه په ټولنه کې مخنیوی وکړي اود گوندونو قانون اساسات داسې طرح کړي چې گوندونه د بیلابیلو اقوامو ټولنه وی ترڅو چې د قومی غوښتنې ځای ملی غوښتنې ونیسي نوځکه ملت جوړونه یوه تاریخی تدریجی پروسه ده چې هر اړخیز ستراتیژیک پلان ته ضرورت لري. نیشن-سنیت او یوه آزاده او غښتلی ټولنه جوړولی نشو مگر داچې ولس یو شمیر سیاسي او ټولیز ارزښتونه لکه د سیاسي نظام جوړښت، ملی گټې، ملی هويت، ملی بیرغ، بشري حقوق او متقابل درناوي ومنی او د هغو ساتنه وکړي ترڅو چې د ولس حاکمیت او دقانون حکومت را منځته شي چې د ملت جوړونې دپاره لاره هواره کړي خو د دې دپاره چې قومونه انتی گریټ شي او بیا په متجانسه (اسیملیت) توگه په ټولنه کې جذب شي او بلاخره افرادو په طبیعی توگه (نچرلايز شي) د ټولني غړي شي او لکه اروپایي هیوادونو د سیاسي

قومی افکار ، احساسات او دودونه نښه نښانې پاته نشي او د هغه ځای کېدلی فکر ، احساسات ملی کلتور ځای ونیسي دا یوه تاریخي تدریجی پروسه ده چې په هیواد کې تر واحد سیاسی حاکمیت لاندې پیری پیری مساعد شرایطو عادلانه دولتي قوانین او متناسب اقتصادی ، ټولنیز ودې ته اړتیا لري. د ثور کودتا او ورپسې د روسیې پر غل له یوې خوا کورنیو جگړو د قومی احساساتو څخه ناوړه سیاسی گټه اخستل د بلې خوا، بهرنی مداخلې هم سبب شو چې د قومیت پر بنسټ سیاسی انقطاب منځته راشي او د ملت جوړونې لومړی مرحله یعنی دا قوامو انټیگریشن یا امتزاج د ځنډ او خنډ سره مخامخ شي او که د هغو مخ ونه نیول شي ټولنه (د س انټیگریشن) یا قومی جلاوالي په لور بیايي. په شاته پاتې هیوادونو کې قومی او سیمه ییزه جوړښتونه ماتول تر ټولو ستونزمنه مساله ده خو د اروپایي ملتونو تاریخي بڼې چې دا کار شویده او دا پروسه یوه یو تاریخي جبر ده ټولنه ارومرو مخ ته ځي او ننی تکنالوژي ، سیاسی، اقتصادی ودې او تکامل او دولتي قوانین د سل کالو مزل لسو ته کالو رسولي دي او په مجرد د دي چې په کلیو او بانډو کې امنیت تامین شي او حقوقی او قضایي ادارات منځ ته راشي قومی شوراگانو اړتیا له منځه ځي. د ټولني انټیکي تکامل او وده یوه عامه مسله ده چې د اقوامو څخه قبایلي جوړپیری او قبایلي که چیرې تر واحد سیاسی حاکمیت او محدود جغرافیا پاته شي ټولنه د ملت (انټیک نیشن) جوړیدو په لور ځي.

اروپایي استعمار گران په اسیایي او افریقایي هیوادونو کې د ملت جوړونې پروسې ته سخت ټاوان رسولي دي په هره سیمه کې چې د دوي گټه ایجابول هیواد جوړ کړي دي او یو لوی قوم په څو هیوادونو کې ویشلي دي. یو قوم په یو هیواد کې اکثریت په بل هیواد کې اقلیت دی. د مثال په توگه انگریزان کردان په څلور هیوادونو ویشل همدارنگه د عرب شبه قاره څو هیوادونو کې ویشل او هر یوه ته نزیواله رسمیت ورکړه دا د ولسونو د پاره سخته ده چې د خپل قوم سره بیلوالی ومني او پان عرب اصطلاح منځته راغی. بله ستونزه په ملت جوړونه کې چې هغه هم د استعمار او تیری ثمره ده په هیواد کې د قومی تاریخي طبعی تناسب له منځه وړل او دهغه پر ځای د سیاسی تناسب په اساس اقوام په بیلابیلو هیوادونو ویشل او هر هیواد ته سیاسی رسمیت ورکول دي چې به دغسی هیوادونو کې د هیوادونو قومی او انټیکي جوړښت د سیاسی جغرافیا سره سمون نه خوری ده لکه د منځني آسیا هیوادونه چې د سنالین د واکمنی په مهال منځته راغلل.

که چیرې استعمار گر هیواد یوه لوی قوم په دوه یا درې هیوادونو باندې ویشي خو کله چې یو قوم ویني چې په یوه داسې هیواد کې اوسیری چې دهغه هیواد د لوی قوم سره کلتوری اړیکې نه لری او یواځې د حکومت زور دی چې نه پریردی خپل پلارنی قوم سره یو ځای شي نو د داسې قوم انټیگریت کول د یو بل قوم سره چې هغه سره مشترکه کلتوری او مذهبی اړیکې نه لری د هغه قوم انټی گریت کول ډیر سخت کار دی او حتی دیموکراتیک قوانین هم په انټی گریت کولو کې مرسته نه کوی خوله بده مرغه کله چې محکوم قوم خپل قومی احساس څرگندوی په مطبوعاتو کې دارنگه قومی بیلتون غوښتونکي احساسات چې د (سکترینیزم) سره نژدي اړخ لگوی نه د نشنلیزم سره خو د نشنلیزم تر عنوان لاندې معرفي کیری چې قومی مبارزه د نشنلیزم یعنی ملت پالنه سره اړخ نه لگوی ځکه چې په یوه قومی ټولنه کې ملت په عملی توگه نشته چې ملت منځ ته نه وي راغلي نو نشنلیزم له کومه شو. نشنلیزم د ملت د لوړو ارزښتونو په وړاندې دو فاداری بیان دی. قومی او قبیلوی ناسیونالیزم با زاری اصطلاحات ده ځکه چې لومړی باید قومی او قبیلوی جوړښتونه مات شي او ملت منځته راشي او یواځې په ملت باندې د ناسیونالیزم اصطلاح استعمالیدی شي. په قبیلوي ټولنه کې ملی هویت د قبیلوی کیدی شي چې د قبیلوی هویت څخه سرچینه اخستی وي او سره کلک تر او و لری خو کله چې ملت جوړپیری او قبیلوي ټولنه له منځه ځي..

لرغون توران یا ترکستان په منځني اسیا کې د سنالین د حکومت (۱۹۵۴) لخوا د سیاسی او ستراتیژیک ضرورت په اساس په شپږ هیوادونو کې ویشل شول چې د هغوی کلتوری او انټیک جوړښت سره سمون نه خوری مثلاً په ازبکستان کې ډیر تاجکان میشت او ترڅو چې تاجکستان موجود وی ځان ازبک نه بولي او د ازبکانو سره په اسانی نه ادغام کیری او په سلگونو نور مثالونه شته چې نن د یو هیواد د په بل هیواد کې مداخله کوي. همدا رنگه د استعماربله ثمره پاکستان ده او هلته د پنجابی په گټه هیواد منځته راتلل دسیمي طبعی انټیک جوړښت له منځه وړل شویده او ډیر وخت غواړی چې هلته پښتون، پنجابی ، سندی او بلوچ لکه انګلو- ساکسن سره انټی گریت شي او دا پروسه کم تر کمه زر کاله مارشالا نظام او زر داني اتومی بمونه او په کورنیو جگړو کې افغانستان غواړی. ښکاره خبره ده چې د سرحد پښتانه د افغانستان سره په اسانی انټی گریت کیری خو هغو په پاکستان کې حقوق غواړی. په دغه سیمه کې انگریزی استعمار سبب شو چې د ملت جوړونې پروسه د استعمار قربانی شي. د تاریخ له پلوه ملتونه په دوه ډوله منځته راځي.

Ethnic Nation (مدنی ملت) دوهم- د اقوامو پر بنسټ ملت Civic Nation -۱

مدنی ملت هغه ملت ته ویل کیری چې په هیواد کې د ولس تر منځ سیاسی ، اقتصادی کلتوری او ټولنیزې اړیکې د نژاد او قومیت پر بنا نه ولاړ وي او دهغه پر ځای د فردی حقوقو پر اساس اړیکې ټینګ شوی وي. مدنی ملتونه په

کانادا ، متحده امریکا، استرالیا او اروپا کې بڼه مطالعې کیدې شي. د مثال په توګه کانادا نن یو مدنی ملت ګڼل کیږي. لکه چې ما ویل په ملت جوړونې د هیواد د جوړېدو څرنگوالي ډیر اهمیت لري. کانادا د نیو فرانس (۱۷۶۳-۱۶۰۳) په نامه د فرانسې مستعمره وه او بیا د انگلستان د امپراتورۍ مستعمره (۱۷۶۴-۱۸۶۷) شوه. کانادا په (۱۸۶۷/جولای) میلادی خپله خپلواکي د بریتانیا څخه واخسته. دې کې شک نشته چې فرانسویان او انګریزان د دې هیواد د دولت او د ملت بنسټ ایښودونکي دي او دا هیواد د فرانسوي او بریتانیوي د کلچر پزېښت جوړ شوی دی او د نورو هیوادونو مهاجرین چې هلته د سیاسي یا اقتصادي ستونزې پر بنا کانادا ته راغلي دي د انګلیسي او فرانسوي کالچر اساسات او د کانا د دولت قوانین منلي دي او دهغه هیواد ملي هویت ترلاسه کړی دي. کانادا چې د یو کلی نوم ده او په ټول هیواد کې د هیواد دنوم په توګه منل شوی دي. مدنی ملت جوړول په هغه هیوادونو کې چې د هیواد جوړښت د بیلابیلو هیوادونو د مهاجرینو یوه ټولیزه وي او هلته ولس پلوه قوانین او لوړ اقتصاد واکمن وي د افرادو انګرېشن ، اسمیلیشن او نچرلایزه شن پروسې او د ملت جوړونې بهیر اسانه ده نسبت په هغه هیوادونو کې چې هلته منظم قومي جوړښتونه او قومي رقابتونه هلته موجود دي.

د مثال په توګه د کانادا هیواد د مهاجرینو یوه ټولنه ده او نن شل فیصده نفوس د هغه هیواد متولدین نه دي بلکې په سیاسي یا اقتصادي دلایلو خپل ټاټوبي خوشي کړی او په اګاهانه توګه د کانا ملي هویت او اساسي قانون منلي دي او عین پروسه په استرالیا ، امریکا او لویدیز اروپا کې ادامه لري.

په ټولیزه توګه نن په نړۍ کې دواړه مدنی او قومي ملت جوړونې بهیر روان دي د یوه هیواد اتباع په مختلفو دلایلو د بل هیواد ملي هویت مني. همدلته ده چې د مدنی ملت جوړونه دپاره نژاد، قومیت، مذهب او کلتوري ارزښتونه خنډ ګرځیدلي نشي ځکه کله چې یو فرد د بل هیواد سیاسي تابعیت مني د هغه مذهبي او کلتوري حقوق محفوظ پاته کیږي چې هغه ته د مولتي کلچري دولت وایی. ساینس او تکنالوژي یا مودرنیتي د ملت جوړونې تګلار ته بدلون ورکوي او نړۍ د ګلوبلایزیشن په لور ځي ، د اروپا د یوالي ټولنه د انتر ناسیونال په تیوري د بطلان کرښه کش کړه. انتیکي مبارزه د ملت جوړونې او دهغه تیوري یعنی نیشنلیزم په وړاندې ستر خنډ ګڼل کیږي خو کمونستان قومي او انتیکي مبارزه نیشنلیزم بولي چې نادرسته تعریف ده.

Ethnic Nation دوهم- د اقوامو پر بنسټ ملت

د تاریخ له پلوه د یو اصل په توګه لوی قوم یا غښتلی ډله د دولت بنسټ ایزدی او هیواد جوړوي او د خپل کلتور په اساس د هیواد نوم ټاکي او هغه ته سیاسي ولسي هویت یا په ننی مفهوم ملي هویت ورکوي او خپل کلتور او دین په هغه کې خپروي. نور اقوام چې په هیواد کې اوسېږي د سیاسي حاکمیت د کمیت په لحاظ یا د کلتوري کیفیت او پراخوالي په لحاظ د واکمن نظام سیاسي حاکمیت او د هیواد نوم مني او تر حاکمیت لاندې په هیواد کې میشت اقوام سره انتي گریټ کیږي او یا برعکس حاکمیت ډبل قوم نه مني او د خپل هیواد د جوړولو په لټه کې کیږي او د تنازع بقا حالت منځ ته راځي.

د دریم میلادی پېړۍ څخه راپه دي خوا په اروپا کې ډیر اقوام او قبایل سره مدغم شوي دي. د مثال په توګه د فرانک او ګول قبایل د مدغم کېدو څخه وروسته دوه سوه کاله دمخه د فرانسې په هیواد کې د فرانسې ملت منځ ته راغلی او په سل ګونو نور قبایل په اروپا کې موجود و چې نن سره مدغم شوي دي او په اروپایي هیوادونو کې خلک اوس په هغه قبایلو پورې ځان منصوب نه بولي.

خو په افریقا ، لاتین امریکا او د آسیا په قاره کې قبایلي او قومي جوړښتونه او د فیودالی سیاسي او کلتوري دودونه په خپل قوت کې دي او د یوه و اقعیت توګه د دوی سیاسي موجودیت په دولتي قوانینو کې ذکر شوی دی. په افغانستان کې که چېرې د حاکم دولت له خوا د نیشنل انټیکرشن د پلان په اساس یوه داسې سیاسي ، اقتصادي او ټولنیز شرایط منځته راوستل شي نو قومي او قبیلوي جوړښتونه به په تدریجي توګه له منځه ولاړ شي. البته د ملي یوالي یا نیشنل یونټي د پروسې هدف دا دی چې د افغانستان اقوام د هم زیستي مسالمت آمیز یاسوله اییز ګډ ژوند د اصلو په اساس اقوام جلا جلا ژوند وکړي مګر د نیشنل یونیتی هدف په هغو هیوادونو کې چې ملت جوړ شوی دی هدف دا دی چې په عمده ملي مسایلو کې د ملت اکثریت د واحد نظر او عمل خاوند وي. په افغانستان کې په کار ده چې په مسؤلانه او اګاهانه توګه په ملت جوړونې باندې د یوه ستر انټیکرشن او سوسیالوژیک پلان له مخې کاروشي چې نیشنل یونیتی او نیشنل انتي گریشن څنګ په څنګ روان وي او د افغانستان بیلابیل اقوام په تدریجي توګه په ښارونو ، دولتي او غیر دولتي ، ټولنیز او اقتصادي او سیاسي جوړښتونو کې ګډ شي.

همداراز په کلیو او بانډو کې هم اقوامو دپاره لاري او ګوډرونه جوړشي ترڅو چې ولس سره انتي گریټ او سره جذب شي او د ولس ترمنځ ګډ سیاسي، اقتصادي او ټولنیز اړخونه یا وجوهات پیداشي چې د قومي او سیمه یيزي ګټو او کلتورونه ځای ملي ګټې او ملي کلتور ونیسي او ملي او ټولنيزي ارزښتونه منځ ته راشي. په دغو پروسو کې د ولسي پلوه یا دیموکراتیکو قوانین او ټولنیز عدالت ستره برخه لري تر څو چې د تبعیض او تحقیر ځای ملي غور

ونیسې او اقوام هم په اگاهانه ډول درک کړی چې کله قومی هویت په سیاسي لحاظ له لاسه ورکوی د هغه پرځای ملی هویت تر لاسه کوی او دا د ټولنیز تکامل ټگ لاره ده او ټولنه ارومرو دقیامت ترورځې مخ ته ځي. د بلي خوا نن د قومی هویت سره هم ناممکنه ده چې څوک نړیواله پیژنگلوي تر لاسه کړي. که څه هم د ملت جوړونې بهیر یو تا ریخی تدریجی پروسه ده پیری پیری وخت ته اړتیا لری چې قومی جوړښتونه په کلی توگه مات شي. په افغانستان کې اسلام او افغانیت دوه ستر فکتورونه دي چې قومی اوسیمه ییزی چوکاتونه ماتولای شي. د بلي خوا نن د د ساینس ، تکنالوژی ،مدیا ، عادلانه دولتي قوانین ، علمی ، کلتوری هنری ، ادبی ، سپورتي ټولني او د ملت پال گوندونو په برکت د ملت جوړونې پروسه کړند کیدی شي او په افغانستان کې ملت په عملی توگه او واقعی مفهوم به منځته راشي. ملتونه ډیر ځاگر تیاوي لری چې د ملی گټه خوندي کول او دگورنیو بهرنیو پیښو په وړاندې گډ تصمیم او دریځ نیول دی. د مثال په توگه که چیری په عراق کې لکه آلمان او جاپان ملت جوړ شوی وی نو به د امریکا د يرغل په وړاندې یا ټول ملت دریدلی وی او یا ټول تسلیم شوی وی خو په اراق کې ملی کټي او تاوان په شعیه . سنی او کرد باندي ووبشل شول.

په افغانستان کې دملت جوړونې او ملي ټولني په وړاندې سترخند په شلم پیری کې د هیواد کمزوري سیاسی ، اقتصادی او ټولنز وده او پرمختگ ؤ چې دالاملونه سبب شو چې قومی جوړښتونه مات نه شي او قومی او فیودالی کلتور تر وپویشتم پیری پوري وغزیری او ملت جوړونه د ځنډ سره مخامخ شي.

د بلي خوا افغانستان واکمنانودملت جوړونې نشنل انتیگریشن دپاره کومه واضح پالیسي اوستراتیژي نه درلوده بی کفایت حکومتونه پدي نه دي بریالي شوي چې د ولس پلوي قوانین او ټولنیز عدالت په رڼا کې د ملت جوړونې د مدرن مفهوم دپاره د حل معقوله لاره پیدا کړي تر څو چې اودمدي ټولني بنسټونه پاخه شي او د قانون عملي واکمني منځته راشي. مور په دي باور یو چې افغانستان کې ملت جوړیږی.

کوم ملت؟ افغان ملت.

په درنښت